

gängliga beloppet uppdelas på fakulteterna, visar sig »att det belopp hvarmed en hel fakultet finge sig nöja understege hvad mången enskild medlem af en sådan ansåge sig nödsakad att af egna medel offra för att följa literaturen i sin vetenskap». Ett dylikt förhållande kan ej annat än betraktas som både bedröfligt och betänkligt. Och ej lärer man väl med fog kunna begära, att den enskilde skall, äfven med risk att öfverskrida sina tillgångar, söka ersätta de brister, som vidlåda universitetsbiblioteket; ehuru det dock är ett faktum, att dettas nödställda läge tvingar mången att i detta afseende sträcka sig väl långt, ja nästan öfver krafterna.

Det kan vid första anblicken kanske synas något underligt, att då biblioteket ju äger ett årsanslag af staten af 15000 kronor, det icke skall kunna använda mer än 9000 kronor till bokinköp. Men ett bibliotek äger att bestrida en mängd andra oundvikliga betydande utgifter. Så utgaf det under 1893 för bokbindning 6120, för materiel och arbetshjälp 2841, för uppvärmning 2708, för vatten 100 kronor. Utgiften för bindning var visserligen detta år exceptionelt stor, men att döma af föregående års erfarenhet torde den ej kunna för framtiden hållas lägre än 5000 kronor årligen. Att denna post vid universitetsbiblioteket stiger till så hög siffra jämförd med bokinköpet, beror därpå att man har att binda ej blott hvad som inköpes, utan det flerdubbelt större antal som representeras af den årliga leveransen från de svenska tryckerierna och af den genom byte och donationer inflytande bokmassan, hvilken senares volymsiffra var 1892 tre gånger och 1893 fyra gånger så stor som antalet inköpta böcker. Kostnaden för uppvärmningen har, som jag nämt, måst stiga betydligt och torde hädanefter bära i medeltal beräknas till 2500 kronor årligen; och för materiel, expenser och arbetshjälp, hvilkas siffror kunna variera